

ভূগোল অধ্যয়নৰ আহিলা : মানচিৰি

মূল অর্থতা :

- ভূগোল অধ্যয়নৰ আহিলাৰ প্ৰয়োজনীয়তা বুজা।
- গোলকৰ যথাযথ ব্যৱহাৰ বুজি পোৱা।
- মানচিৰিৰ প্ৰয়োজনীয়তা বুজি পোৱা।
- বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ মানচিৰিৰ বিষয়ে জনা।
- মানচিৰিত ব্যৱহাৰ হোৱা উপাদানসমূহ যেনে — মাপনী, দিশ, সাংকেতিক চিহ্নৰ বিষয়ে ধাৰণা পোৱা।

ভূগোল অধ্যয়নৰ আহিলাসমূহ :

ভূগোল বিষয়টো অধ্যয়ন কৰিবলৈ কিছুমান আহিলাৰ প্ৰয়োজন। এই আহিলাবোৰ সহায়ত ভূগোল বিষয়টো সহজতে আৰু প্ৰণালীৰদ্বাৰা অধ্যয়ন কৰিব পাৰি। বৰ্তমান সময়ত ভূগোল অধ্যয়নৰ বাবে বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ আহিলা ব্যৱহাৰ কৰা হয়। এইবোৰৰ ভিতৰত গোলক, মানচিৰি, ভূচিৱালী, আহিচিৰি, কম্পাছ, নঞ্চা, লেখ, মডেল আদি ভূগোল অধ্যয়নত বেছিকৈ ব্যৱহাৰ হয়। এই পাঠত আমি ঘাইকৈ মানচিৰি, আহিচিৰি, কম্পাছ আৰু নঞ্চাৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিম।

মানচিৰি :

আগৰ পাঠত তোমালোকে ভূগোল অধ্যয়নত গোলকৰ ব্যৱহাৰৰ কথা শিকিছা। এই গোলকৰ ব্যৱহাৰৰ ক্ষেত্ৰত কিছুমান সীমাৱদ্বাতা আছে। গোটেই পৃথিৰীখনৰ বিষয়ে একেলগে অধ্যয়ন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত গোলকটো উপযুক্তভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি। আমি যেতিয়া পৃথিৰীৰ কোনো এটি অংশৰ বিষয়ে অৰ্থাৎ কোনো দেশ, বাজ্য, জিলা, চহৰ বা গাঁও আদিৰ বিষয়ে বিতংকৈ অধ্যয়ন কৰিবলৈ লওঁ; তেতিয়া আমি গোলকৰ সলনি মানচিৰিৰ সহায় ল'বলগীয়া হয়। গোটেই পৃথিৰীখন বা ইয়াৰ কোনো এটা অংশ সৰু আকাৰলৈ পৰিৱৰ্তন কৰি কাগজ বা তেনে কোনো সমতল পৃষ্ঠাত দিশ আৰু দূৰত্বৰ অনুপাত ঠিক ৰাখি অংকন কৰা চিৰই হ'ল - মানচিৰি।

যেনেদৰে কেইবাটাৰ পাঠ লগ লগাই একেটা বিষয়ৰ একোখন পাঠ্যপুঁথি প্ৰস্তুত কৰা হয়, তেনেদৰে কেইটামান নিৰ্দিষ্ট উদ্দেশ্যেৰে প্ৰস্তুত কৰা মানচিৰি কিছুমান লগ লগাই এখন ভূচিৱালী প্ৰস্তুত কৰা হয়। ভূচিৱালীত গোটেই ভূ-পৃষ্ঠা বা তাৰ একেটা অংশৰ বিভিন্ন তথ্য পোৱা যায় বাবে ইয়াক ভূগোল অধ্যয়নৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ আহিলা বুলি ধৰা হয়।

মানচিৰিত কোনো এক ধৰণৰ তথ্য বা বহুধৰণৰ তথ্যৰ বিতৰণ একেলগে দেখুৱাৰ পাৰি। মানচিৰি বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ আছে, যেনে- প্ৰাকৃতিক মানচিৰি, বাজনৈতিক মানচিৰি, বতৰ মানচিৰি, জনসংখ্যা মানচিৰি, যাতায়াত আৰু পৰিৱহণ মানচিৰি, কৃষি মানচিৰি, উদ্যোগ মানচিৰি ইত্যাদি। প্ৰাকৃতিক মানচিৰিত নদী, পৰ্বত, উদ্ধিদ আদি ভৌগোলিক তথ্যবোৰ দেখুওৱা হয়। বাজনৈতিক মানচিৰিত দেশ-মহাদেশ, বাজ্য, জিলা আদিৰ অৱস্থান, চাৰিসীমা, বাজধানী, নগৰ, চহৰ

আদি দেখুওৱা হয়। তেনেদৰে জনসংখ্যা মানচিত্ৰত জনসংখ্যাৰ বিতৰণ, ঘনত্ব আদি দেখুওৱা হয়। অংকন পদ্ধতি, বিষয়বস্তু, উদ্দেশ্য আদিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি মানচিত্ৰক সাধাৰণ মানচিত্ৰ আৰু বিষয় ভিত্তিক মানচিত্ৰ হিচাপে ভগাৰ পাৰি। ইতিমধ্যে উল্লেখ কৰা প্ৰাকৃতিক আৰু ৰাজনৈতিক মানচিত্ৰবোৰক সাধাৰণ মানচিত্ৰ আৰু জনসংখ্যা বিতৰণ, যাতায়াত ব্যৱস্থা, জলবায়ু, বৃষ্টিপাত, অৱণ্য আদি বিশেষ বিষয় দেখুওৱাবলৈ অঁকা মানচিত্ৰবোৰক বিষয় ভিত্তিক মানচিত্ৰ বোলে। ইয়াৰ উপৰি মাপনী বা ক্ষেলৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি মানচিত্ৰিক দুই ভাগত ভগাৰ পাৰি। সৰু মাপনীৰ মানচিত্ৰ (small scale map) আৰু ডাঙৰ মাপনীৰ মানচিত্ৰ (large scale map)।

ক্ৰিয়া-কলাপ :

শ্ৰেণীটোৱ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে দলগতভাৱে অসমৰ প্ৰাকৃতিক, ৰাজনৈতিক আৰু যাতায়াত, কৃষি আৰু জনসংখ্যাৰ মানচিত্ৰ ভূচিত্ৰিগৱলীত চাঁই তাত কি কি দেখুওৱা হয় লিখি উলিয়াব।

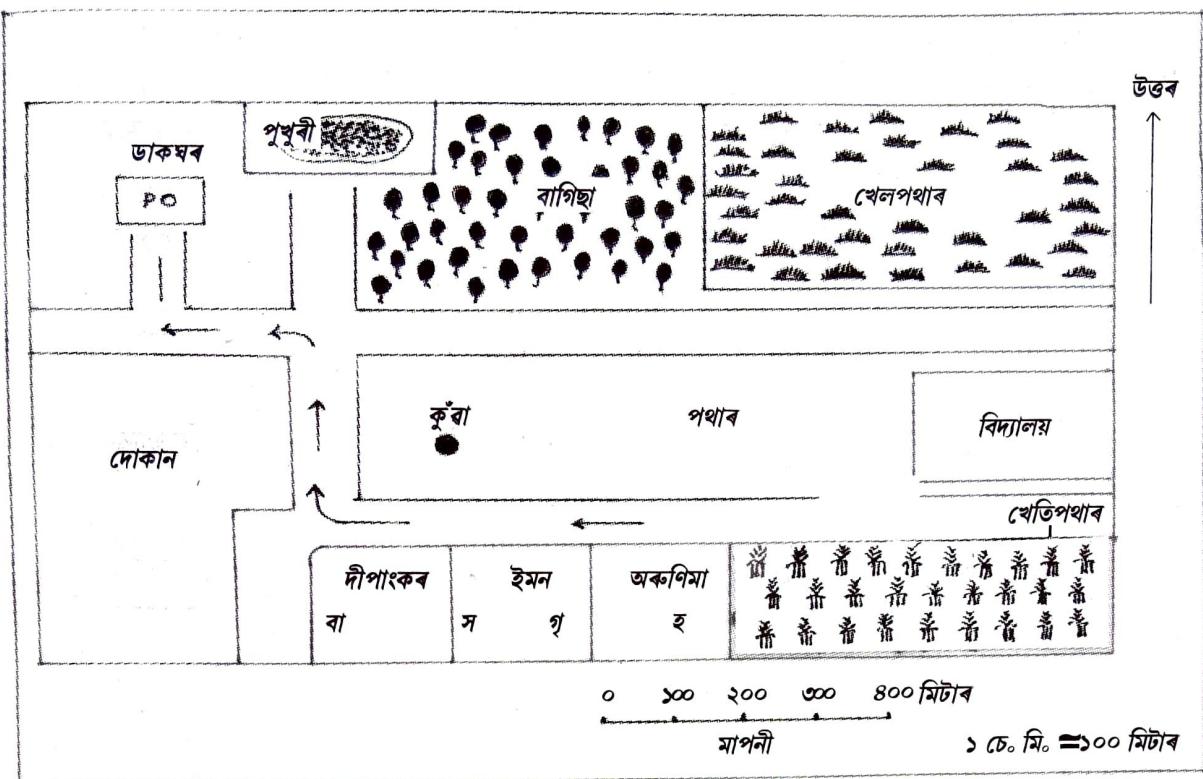
প্ৰাকৃতিক	ৰাজনৈতিক	যাতায়াত	কৃষি	জনসংখ্যা

মানচিত্ৰ এখন প্ৰস্তুত কৰা আৰু অধ্যয়ন কৰাৰ সময়ত কেইটামান উপাদানৰ প্ৰয়োজন হয়। সেই উপাদানকেইটা হ'ল— দূৰত্ব, দিশ আৰু সাংকেতিক চিহ্ন।

দূৰত্ব :

দুখন ঠাইৰ মাজৰ প্ৰকৃত দূৰত্বক মানচিত্ৰত সেই একে পৰিমাণৰ জোখতে দেখুৱাবলৈ হ'লে প্ৰকৃত ঠাইখনৰ সমানেই মানচিত্ৰখন হ'ব লাগিব। কিন্তু মানচিত্ৰ সিমান ডাঙৰ কৰা সন্তুষ্ট নহয়। সেয়েহে মানচিত্ৰখনৰ আকাৰ সুবিধাজনকভাৱে সৰু কৰি লোৱা হয়। তেতিয়া ভূ-পৃষ্ঠৰ ওপৰৰ প্ৰকৃত দূৰত্বক মানচিত্ৰত এটা নিৰ্দিষ্ট অনুপাতত হুস কৰি দেখুওৱা হয়। ভূ-পৃষ্ঠৰ ওপৰৰ দূৰত্বক মানচিত্ৰৰ দূৰত্বৰ লগত যি অনুপাতত হুস কৰি দেখুওৱা হয় তাকেই ক্ষেল বা মাপনী বোলে। কথাটো ভালদৰে বুজিবলৈ এটি উদাহৰণ লোৱা — ধৰি লোৱা তোমাৰ ঘৰ আৰু জিলা সদৰৰ মাজৰ দূৰত্ব ২০কি. মি.। এতিয়া তুমি যদি ধৰাপৃষ্ঠৰ এই ২০ কি. মি. দূৰত্বক মানচিত্ৰত ২ চে. মি.ত দেখুওৱা, ইয়াৰ অৰ্থ হ'ব মানচিত্ৰৰ ১ চে. মি. দূৰত্বই ধৰাপৃষ্ঠত ১০ কি. মি. দূৰত্বক বুজাইছে। গতিকে তোমাৰ মানচিত্ৰখনৰ মাপনী হ'ব $1 \text{ চে. } \text{মি.} = 10 \text{ কি. } \text{মি.}$ । তোমালোকে যদি এখন মানচিত্ৰৰ মাপনী জানা, তেতিয়া সেই মানচিত্ৰত থকা দুখন ঠাইৰ মাজৰ দূৰত্ব উলিয়াব পৰিবা।

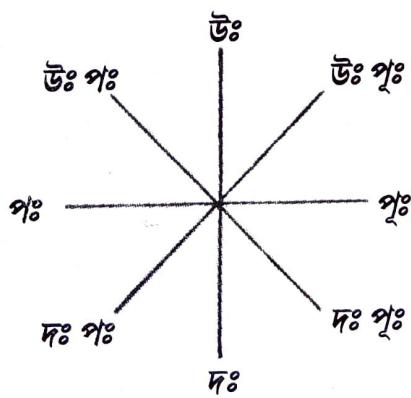
যেতিয়া দেশ বা মহাদেশৰ দৰে ডাঙৰ অঞ্চল একোটা, এখন কাগজত দেখুৱাবলগীয়া হয়, তেতিয়া আমি সৰু মাপনীৰ সহায় লওঁ। উদাহৰণস্বৰূপে মানচিত্ৰৰ ১ চে. মি. দূৰত্বই ধৰাপৃষ্ঠৰ ১০০ কি. মি. বুজাব। এনেবোৰ মানচিত্ৰক আমি সৰু মাপনীৰ মানচিত্ৰ বুলি কওঁ। তেনেদৰে যেতিয়া আমাৰ গাঁওখন বা চহৰখন কাগজত দেখুৱাব লাগে, তেতিয়া ডাঙৰ মাপনী অৰ্থাৎ ১ চে. মি.ৰে ১০০ মিটাৰ বুজোৱা মাপনী ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব। এনে মানচিত্ৰক ডাঙৰ মাপনীৰ মানচিত্ৰ বুলি কোৱা হয়। সৰু মাপনীৰ (small scale) মানচিত্ৰতকৈ ডাঙৰ মাপনীৰ (large scale) মানচিত্ৰই আমাক অধিক তথ্য জনাব পাৰে, (চিৰ-১)।

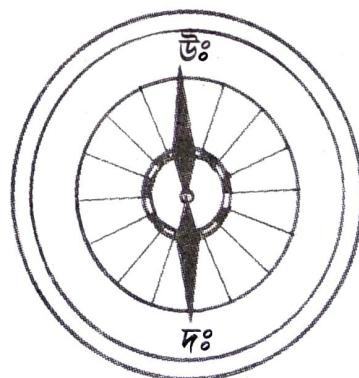
চিত্র-১: এখন গাঁর মানচিত্র

দিশ :

বেছিভাগ মানচিত্রতে সোঁফালে ওপরত লম্বভাবে অঁকা এডাল কাঁড় চিনেরে 'উং' বা N আখবটো লিখা থাকে। কাঁড় চিনেরে দেখুওৱা এই 'উং' আখবটোরে উত্তর দিশ বুজায়। তোমালোকে যেতিয়া মানচিত্র এখনৰ উত্তর দিশটো জানিব পাৰিবা, তেতিয়া দক্ষিণ, পূব আৰু পশ্চিম— এইকেইটা দিশ সহজে চিনি উলিয়াব পাৰিবা। তোমালোকে জানা যে প্ৰধান দিশ চাৰিটা হ'ল— উত্তৰ, দক্ষিণ, পূব আৰু পশ্চিম। ইয়াৰ মাজৰ দিশবোৰ হ'ল— উত্তৰ-পূব, দক্ষিণ-পশ্চিম আৰু উত্তৰ-পশ্চিম। এই দিশবোৰ সহায়ত আমি ধৰাপৃষ্ঠত কোনো এখন ঠাইৰ অৱস্থান শুন্দৰকৈ জানিব পাৰেো। দিশ নিৰ্ণয় যন্ত্ৰ বা কম্পাছৰ সহায়ত আমি কোনো এখন ঠাইৰ দিশ শুন্দৰকৈ জানিব পাৰো। কম্পাছৰ চুম্বকীয় কাঁটা সদায় উত্তৰ-দক্ষিণ মুৱা হৈ থাকে, (চিত্র-২ (ক) আৰু (চিত্র-২ (খ))।

চিত্র-২ (ক)-দিশ

চিত্র-২ (খ) দিশ নিৰ্ণয় যন্ত্ৰ বা কম্পাছ

সাংকেতিক চিহ্ন :

মানচিত্র এখনৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় ত্ৰিতীয় বিধি উপাদান হ'ল সাংকেতিক চিহ্ন। মানচিত্রত কোনো এখন ঠাইৰ ঘৰ-দুৱাৰ, ৰাস্তা-ঘাট, দলং, গচ্ছ-গছনি, ৰেলপথ, পুখুৰী, কুঁড়া, খেতি-পথাৰ আদি তথ্যবোৰ প্ৰকৃত আকাৰ আৰু আকৃতিত

আঁকি দেখুৱাৰ নোৱাৰি। গতিকে এই তথ্যবোৰ বিভিন্ন আখব, বৎ, বেখা, চিহ্ন আদিবে দেখুওৱা হয়। এই চিহ্নবোৰে এখন নিৰ্দিষ্ট ঠাইৰ বিভিন্ন ধৰণৰ তথ্য সম্পর্কে আমাক জনাৰ পাৰে। মানচিত্ৰিত ব্যৱহাৰ হোৱা চিহ্নবোৰ গোটেই পৃথিবীতে একে। পৃথিবীৰ যিকোনো ঠাইৰ মানচিত্ৰিত এই চিহ্নবোৰ অধ্যয়ন কৰি আমি সেই ঠাইখনৰ বিভিন্ন তথ্য জানিব পাৰোঁ। কোনো এখন নতুন ঠাইলৈ গৈ সেই ঠাইখনৰ ভাষা নজনাৰ বাবে ঠাইখনৰ বিভিন্ন তথ্য জনাৰ ক্ষেত্ৰত অসুবিধা হ'লে সেই ঠাইৰ মানচিত্ৰখন উলিয়াই লৈ এই চিহ্নবোৰৰ সহায়ত প্ৰয়োজনীয় তথ্য জানিব পাৰি। উদাহৰণস্বৰূপে দিল্লী মহানগৰীৰ মানচিত্ৰ এখন অধ্যয়ন কৰি তুমি দিল্লীৰ বিভিন্ন বাস্তা-ঘাট, অনুষ্ঠান-প্রতিষ্ঠান তথা অৱগতি কৰিবলগীয়া স্থানসমূহৰ অৱস্থান সহজতে জানি লৈ অৱগতি কৰিব পাৰা। মানচিত্ৰিত ব্যৱহাৰ হোৱা সাংকেতিক চিহ্নবোৰক স্বীকৃত বা প্ৰচলিত চিহ্ন (conventional symbols) বোলা হয়। তলত এনে প্ৰচলিত চিহ্নৰ এখন তালিকা দিয়া হ'ল, (চিত্ৰ-৩)।

ৰেলপথ : ব্ৰডগজ, মিটাৰ গজ, ৰেল ষ্টেচন

পথ : পকী আৰু কেঁচা পথ

চাৰিসীমা : আন্তৰ্জাতিক, ৰাজ্যিক, জিলা

নদী, কুঁৰা, পুখুৰী, নলা, দলং

মন্দিৰ, গীৰ্জা, মছজিদ

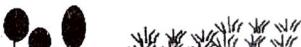
ডাকঘৰ, টেলিগ্ৰাফ অফিচ, আৰক্ষী থানা

জনবসতি, কৰৰস্থান

বৃক্ষ, তৃণ

চিত্ৰ- ৩ : মানচিত্ৰিত ব্যৱহাৰ কৰা কেতবোৰ সাংকেতিক চিহ্ন

বিভিন্ন চিহ্ন নিচিনাকৈ তথ্য উপস্থাপনৰ বাবে মানচিত্ৰিত বিভিন্ন ৰঙৰো ব্যৱহাৰ কৰা হয়। উদাহৰণ স্বৰূপে পানী দেখুৱাবলৈ মানচিত্ৰিত নীলা বৎ, পাহাৰ-পৰ্বত দেখুৱাবলৈ ডাঠ মুগা বৎ আৰু মালভূমি দেখুৱাবলৈ হালধীয়া বৎ আৰু নিম্ন সমভূমি দেখুৱাবলৈ সেউজীয়া বৎ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

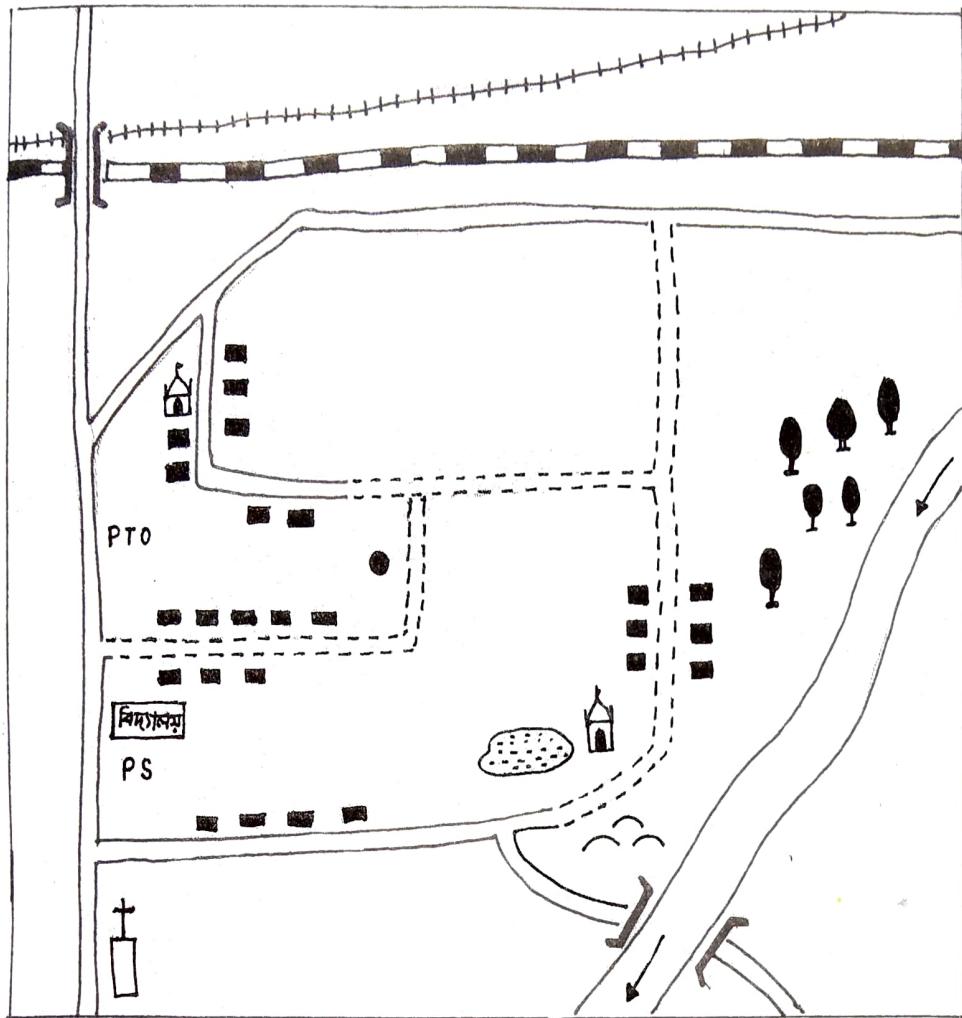
ক্ৰিয়া-কলাপ :

তলত দিয়া উপাদানসমূহৰ প্ৰচলিত সাংকেতিক চিহ্নবোৰ অংকন কৰা —

- (ক) ডাকঘৰ (খ) নদী (গ) ৰেল ষ্টেচন (ঘ) মন্দিৰ (ঙ) কেঁচা পথ

আৰ্হ চিৰ অংকন :

মাপনীৰ সহায় নোলোৱাকৈ কেৱল পৰ্যবেক্ষণ কৰি বা মনৰ ধাৰণা বা স্মৃতিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি অংকন কৰা চিৰ হ'ল আৰ্হ চিৰ বা স্কেচ। কেতিয়াৰা কোনো এখন ঠাই অৱস্থান দেখুৱাবলৈ এটি অঞ্চলৰ আনুমানিক চিৰ আঁকিবলগীয়া হয়। ধৰা হ'ল তুমি তোমাৰ বন্ধু এজনৰ ঘৰলৈ যাবা কিন্তু তালৈ যোৱা বাটটো চিনি নোপোৱা। তোমাক বন্ধুজনে তেওঁৰ ঘৰলৈ যোৱা বাটটো দেখুৱাবলৈ সেই ঠাইখনৰ এটি আনুমানিক চিৰ আঁকি তোমাক বুজাই দিলে। তেনেকুৱা মাপনীৰ সহায় নোলোৱাকৈ অঁকা আনুমানিক চিৰকে আৰ্হ চিৰ বোলা হয়। অৰ্থাৎ কোনো এখন ঠাইৰ প্ৰাকৃতিক আৰু মানৰ সৃষ্টি

চিত্র-৪ : এখন গাঁর আহিচ্ছি

উপাদানসমূহৰ খুলমূল অৱস্থান
দেখুৱাই প্ৰস্তুত কৰা চিত্রই
আহিচ্ছি, (চিত্র-৪)।

নক্ষা :

ডাঙৰ মাপনীৰ সহায়
লৈ অংকন কৰা সৰু ঠাই
এখনৰ চিত্রই হ'ল নক্ষা বা
প্লেন। ডাঙৰ মাপনীৰ মানচিত্ৰ
পৰা আমি বহুতো তথ্য জানিব
পাৰোঁ। কিন্তু কেতিয়াবা এনে
কিছুমান তথ্যৰ প্ৰয়োজন হয়,
যাক মানচিত্ৰত দেখুৱাৰ
নোৱাৰিব। উদাহৰণ স্বৰূপে
যদি আমি এটি কোঠালিৰ
দীঘ, প্ৰস্থ জানিব বিচাৰোঁ
সেই টো আমি মানচিত্ৰত
দেখুৱাৰ নোৱাৰোঁ। তেতিয়া
উপযুক্ত মাপনীৰ সহায় লৈ
আমি কোঠালিটোৰ এখন নক্ষা
অংকন কৰিব পাৰোঁ।

মনত ৰাখিবলগীয়া কথা :

- কাগজ বা তেনেকুৱা সমান পিঠিত স্কেল বা মাপনী অনুসৰি পৃথিৱীৰ উপৰিভাগ বা তাৰ কোনো অংশ
অংকন কৰা চিত্রই হ'ল মানচিত্ৰ।
- মানচিত্ৰ বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ আছে, যেনে— প্ৰাকৃতিক মানচিত্ৰ, বাজনৈতিক মানচিত্ৰ, বৰ্তৰ মানচিত্ৰ, জনসংখ্যা
মানচিত্ৰ, যাতায়াত আৰু পৰিৱহণ মানচিত্ৰ, কৃষি মানচিত্ৰ, উদ্যোগ মানচিত্ৰ ইত্যাদি।
- স্কেলৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি মানচিত্ৰিক দুই প্ৰকাৰত ভগাব পাৰি— সৰু মাপনীৰ মানচিত্ৰ আৰু ডাঙৰ
মাপনীৰ মানচিত্ৰ।
- মানচিত্ৰৰ প্ৰধান উপাদান কেইটা হ'ল— দূৰত্ব, দিশ আৰু সাংকেতিক চিহ্ন।
- ধৰাপৃষ্ঠত দুখন ঠাইৰ প্ৰকৃত দূৰত্ব আৰু মানচিত্ৰিত একে ঠাই দুখনৰ দূৰত্বৰ অনুপাতেই হ'ল সেই
মানচিত্ৰখনৰ মাপনী।
- মানচিত্ৰত বিভিন্ন ভৌগোলিক তথ্য বুজাৰলৈ ব্যৱহাৰ কৰা বিশেষ চিনবোৰক সাংকেতিক চিহ্ন
বোলা হয়।

অনুশীলনী :

(১) তলৰ প্ৰশ্নবোৰৰ চমু উত্তৰ দিয়া—

- (ক) মানচিত্ৰ উপাদান কেইবিধি আৰু কি কি?
- (খ) প্ৰধান দিশ চাৰিটা কি কি?
- (গ) মানচিত্ৰ মাপনী বুলিলে কি বুজা?
- (ঘ) কিছু ক্ষেত্ৰত গোলকতকৈ মানচিত্ৰ কিদৰে বেছি সুবিধাজনক?
- (ঙ) মানচিত্ৰ আৰু নক্ষাৰ মাজত পাৰ্থক্য কি?
- (চ) মানচিত্ৰ অধ্যয়নৰ ক্ষেত্ৰত সাংকেতিক চিহ্নবোৰে কি দৰে সহায় কৰে?

(২) শুন্দি উত্তৰটোত চিহ্ন দিয়া—

(ক) উদ্বিদৰ বিতৰণ দেখুওৱা মানচিত্ৰ বিধি হ'ল—

- (১) বৰতৰ মানচিত্ৰ
- (২) বিষয় ভিত্তিক মানচিত্ৰ
- (৩) ৰাজনৈতিক মানচিত্ৰ

(খ) তলৰ কোনটো দেখুৱাবলৈ মানচিত্ৰত নীলা বং ব্যৱহাৰ কৰা হয়—

- (১) পানী ভাগ, (২) পৰ্বত, (৩) সমভূমি

(গ) কম্পাছ ব্যৱহাৰ কৰা হয়—

- (১) সাংকেতিক চিহ্ন দেখুৱাবলৈ।
- (২) প্ৰধান দিশ নিৰ্ণয় কৰিবলৈ।
- (৩) দূৰত্ব জুথিবলৈ।

(ঘ) তলৰ কোনটোৰ বাবে মাপনীৰ প্ৰয়োজন?

- (১) মানচিত্ৰ অংকন, (২) আৰ্হি চিৰি, (৩) চিহ্ন

(৩) কৰি চাওঁ আহা :

(ক) তোমাৰ শ্ৰেণীকোঠাটোৰ এটি নক্ষা অংকন কৰা আৰু শিক্ষকৰ মেজ, লেক ব'র্ড, দুৰাৰ আৰু খিৰিকীৰ অৱস্থান দেখুওৱা।

(খ) তোমালোকৰ বিদ্যালয়ৰ এখন আৰ্হি চিৰি(স্কেচ) অংকণ কৰা আৰু তলত দিয়াবোৰৰ অৱস্থান দেখুওৱা—

- (১) প্ৰধান শিক্ষক /অধ্যক্ষৰ কোঠা।
- (২) তোমালোকৰ শ্ৰেণী কোঠা।
- (৩) খেলপথাৰ।
- (৪) পুথিভঁৰাল।
- (৫) ডাঙৰ গচ অথবা ফুলনি।
- (৬) খোৱাপানীৰ ব্যৱস্থা — দমকল।
